

Nog enkele andere bezwaren

- Veel eisen aan het thuisonderwijs en de thuisonderwijzer zijn niet helder en eenduidig beschreven en kunnen leiden tot willekeur van bijvoorbeeld de onderwijsinspectie.
- Vastgelegde onderwijstijden zijn onnodig. Het tijdstip op de dag is irrelevant, het maakt geen verschil of een kind 's ochtends of 's middags leert en evenmin of het kind dat op maandag doet of zaterdag. Daarnaast is de benodigde hoeveelheid tijd afhankelijk van hoe snel een kind leert. Het begrip voldoende onderwijstijd is daarmee een vaag onduidelijk begrip (lpw 15e). De huidige schoolpraktijk op het gebied van vaste tijden en een minimaal aantal uren is vooral vanuit praktische overwegingen waarbij uitgegaan wordt van een gemiddeld kind en omdat het zonder vaste tijden niet te doen is om een klas les te geven.
- Tegen de lijn van de grondwet in, is voorafgaande toestemming nodig via het advies van de inspectie. (lpw 15b)
- Bij een eerste aanvraag voor inschrijving voor thuisonderwijs is het bezoek van de inspectie een bezoek waar op dat moment nog GEEN thuisonderwijs wordt (Wet op het onderwijstoezicht 15q lid 4) gegeven. Wat de inspectie op dit moment constateert doet daarom niet ter zake. Dit zou geschrapt moeten worden
- In de meeste gevallen wordt thuisonderwijs gegeven in de context van een gezin. Dit is geen openbare instelling. Voor het bezoek zoals vermeld in Wet op het onderwijstoezicht 15q lid 4, wordt hier geen rekening mee gehouden door dat nergens geregeld is dat dit bezoek enkele dagen van tevoren aangekondigd wordt of dat er een mogelijkheid bestaat tot het afspreken voor een ander moment.
- Het is niet duidelijk hoe een bezoek zoals vermeld in Wet op het onderwijstoezicht 15q lid 4, uitgevoerd dient te worden. Evenmin is duidelijk hoe door dit bezoek vastgesteld wordt of aan de wettelijke voorwaarden wordt voldaan en evenmin hoe vastgesteld wordt of er sprake is van thuisonderwijs. Dit kan tot willekeur leiden.
- Het zou passend zijn als er eerst tussen de aanvrager en de inspectie afstemming mogelijk is voordat een inschrijving voor thuisonderwijs wordt gedaan (lpw 15b)
- Wet op het onderwijstoezicht 15q lid 5: het advies zou moeten luiden dat er niet vastgesteld kan worden of er sprake is van thuisonderwijs. En nogmaals bij een eerste inschrijving is er per definitie nog geen sprake van thuisonderwijs zoals bedoeld in de wet.
- Het voorstel doet door de onnodig zware eisen (o.a. aan de thuisonderwijzer) geen recht aan de vrijheid om onderwijs volgens de eigen godsdienst vorm te geven doordat veel personen hiervan buitengesloten dreigen te raken.

Antwoord op vraag 4

Het wetsvoorstel beoogt om de kwaliteit van onderwijs te borgen, ook voor de kinderen die thuis onderwijs ontvangen. Het doel is dus dat alle kinderen goed onderwijs ontvangen. Dat doel moet te allen tijde voorop staan. Het thuisonderwijs verschilt in vele opzichten van school en hoewel ze hetzelfde doel hebben is de weg waarlangs dit doel bereikt wordt zeer verschillend. Onderwijs op school is sterk gebonden aan vaste vormen, tijden en locatie. Niet omdat dat nodig is voor goed onderwijs, maar die beperking is het gevolg van lesgeven aan een groep. Thuisonderwijs, mits door de

ouders gegeven, heeft deze beperkingen niet waardoor er veel meer mogelijkheden zijn om flexibel om te gaan met de onderwijslocatie en -tijd.

Het huidige voorstel doet geen recht aan deze verschillen, waarbij het thuisonderwijs langs een schoolse maatlat wordt gelegd. En dat niet met het oog op goed onderwijs maar slechts op de controleerbaarheid ervan. Dit geeft ernstige belemmeringen aan de wijze waarop thuisonderwijs gegeven kan worden en doet daarmee schade aan het doel: namelijk het kind goed onderwijs geven.

Een aantal punten waar dit blijkt:

- Nadruk op 1 vaste locatie van het onderwijs. Maar waarom zou je biologies niet geven in de natuur? En geschiedenis in Kamp Westerbork? Om nog maar te zwijgen over wat je op vakantie allemaal kunt leren.

- Vastgelegde onderwijstijden: ouders leven dag in dag uit met hun kinderen samen. Dat betekent dat het leren niet beperkt is tot schooltijden en ook niet ophoudt als je op vakantie bent. Het begrip verzuim is in de context van een thuisonderwijsgezin nonsens, want er is gewoonlijk geen strikt onderscheid tussen onderwijstijd en overige tijd. Daar geldt het principe van een leven lang leren.

Andere bezwaren

- Het voorstel richt zich niet op goed thuisonderwijs, maar op, veelal niet wezenlijke, makkelijk controleerbare randvoorwaarden.

- Het voorstel doet absoluut geen recht aan het onderscheid tussen onderwijs door ouders/verzorgers en andere personen. Het onderwijs in een gezin is zeer verschillend van onderwijs door een buitenstaander.

- Het voorstel voorziet niet in een procedure waarbij thuisonderwijzers de mogelijkheid hebben om nav de bevindingen van de inspectie het thuisonderwijs te verbeteren. Een school sluit toch ook niet direct als er verbeterpunten zijn?

- Het voorstel voorziet niet in een bezwaarprocedure. Deze is nodig om te borgen dat geschillen tussen aanvragers en de onderwijsinspectie niet ten koste gaan van het kind.

Antwoord op vraag 5

De thuisonderwijzer zoals in het voorstel gedefinieerd, kent twee groepen: de ouders/verzorgers van het kind kunnen als thuisonderwijzer optreden maar ook een persoon buiten het gezin. Hier dient onderscheid gemaakt te worden omdat dit twee totaal verschillende situaties zijn. Het belangrijkste verschil is dat ouders in een totaal andere relatie staan tot hun kinderen dan deze buitenstaander. Behoudens een enkele uitzondering zullen ouders/verzorgers hun kind veel beter kennen, hier veel meer tijd mee door brengen en de veel meer de verantwoordelijkheid voelen, niet alleen voor het onderwijs van hun kind nu, maar voor het welzijn van hun kind voor de rest van het leven als het onderwijs voorbij is.

De ouders/verzorgers hebben een enorme voorsprong in het onderwijzen van hun kind ten opzichte van leerkrachten op school: zowel in de relatie die zij met dit kind hebben, als ook in de jarenlange ervaring die ze reeds hebben met het opvoeden en onderwijzen van dit specifieke kind voordat het leerplichtig was. Dit levert een schat aan pedagogische en didactische bekwaamheden. Daarnaast blijven zij de gehele leerplichtige periode optreden als onderwijzers, waardoor de voorsprong steeds verder toeneemt tov school waar deze ervaring ieder jaar weer verloren gaat.

In praktisch opzicht wordt veel minder van een thuisonderwijzer gevraagd dan van een leraar op school. Naast de genoemde voorsprong heeft de thuisonderwijzer veel meer tijd per kind, meer kennis van het kind en veel meer flexibiliteit om aan te sluiten bij het kind.

Om bovenstaande punten in een voorbeeld te vatten:

Als je onderwijs vergelijkt met het lopen van de 100m sprint. Een leraar op school is als een coach die iemand leert om die 100m binnen 10 seconden te lopen. Die coach moet heel wat in zijn mars hebben om iemand tot die prestatie te brengen. Dat rechtvaardigt stevige eisen, zoals een PABO-diploma. Een thuisonderwijzer is ook als een coach die iemand leert om die 100m te lopen. In zijn geval hoeft diezelfde 100m slechts in 1 minuut gelopen te worden. Voor zo'n prestatie zijn de huidige vaardigheden van de coach waarschijnlijk genoeg.

Het bovenstaande is natuurlijk maar een voorbeeld, maar er is onderzoek gedaan waaruit blijkt dat een ouder prima als thuisonderwijzer kan optreden en dat daar geen bijzonder opleidingsniveau of bekwaamheden voor nodig zijn.

Als reeds toegezien wordt op goed onderwijs dan zijn de gestelde eisen aan de thuisonderwijzer als dit ouders/verzorgers zijn, overbodig.